

۸۴. وفاداری خداوند

گناه و نتایج آن چه بوده و بطور کلی گناه چه می باشد؟ علاجش چیست؟ آیا گناه ضعف بشری است که با جدیت بیشتر می توان آنرا از بین برد؟ آیا گناه نقصی در آدمیست که فقط با تغییرات کلی از بین می رود و یا آنکه انسان در نتیجه گناه چیزی را از دست میدهد یا خود شخص بگمراهی کشانده میشود؟ بنظر میرسد که مسرت و بهبودی و خاطر جمعی انسان در جوابهای این سؤالات یافت میشود. تعاریف مختلفی از معنی گناه وجود دارد و عقاید مختلفی در چگونگی رفع آن ارائه شده است. در رساله یوحنا چنین آمده است: «هر که گناه می کند، احکام خدا را میشکند، زیرا گناه چیزی نیست جز شکستن احکام خدا» (اول یوحنا ۳: ۴). البته این درست است ولی گناه از این بیشتر است. در جای دیگر نوشته شده که «کاری که با وجدان ناراحت انجام شود، گناه است.» (رومیان ۲۳: ۱۴).

نویسنده ای گفته که «گناه از پائین است و هنگامی که پذیرفته میشود شیطان در روح آنکس نشانده میشود تا آتشیهای جهنم را مشتعل سازد.» نگاهی به اولین گناه حضرت آدم و حوا بیافکنیم. گزارش آن در کتاب پیدایش چنین آمده است: «مار از همه حیواناتی که خداوند به وجود آورد، زیرکتر بود. روزی مار نزد زن آمده، به او گفت: آیا حقیقت دارد که خدا شما را از خوردن میوه تمام درختان باغ منع کرده است؟» زن در جواب گفت: «ما اجازه داریم از میوه همه درختان

بخوریم، بجز میوه درختی که در وسط باغ است. خدا امر فرموده است که از میوه آن درخت نخوریم و حتی آن را لمس نکنیم و گرنه میمیریم. مار گفت: " مطمئن باش نخواهید مرد! بلکه خدا خوب می داند زمانی که از میوه آن درخت بخورید، چشمان شما باز می شود و مانند خدا می شوید و می توانید خوب را از بد تشخیص دهید." (پیدایش ۳:۱-۶).

از این گزارش معلوم میشود که آدم و حوا دانسته گناه کردند. بعضیها خیال میکنند که حضرت آدم راستی را فراموش کرده بود و یا به عبارت دیگر آدم نخواست گناه کند و منظوری از این گناه نداشت. بنابراین اگر نقشه ای در ارتکاب به گناه نداشت پس تقصیری هم نداشت و نتیجتاً گناه وی موضوع مهمی نیست. در کتاب پیدایش نتیجه گناه ذکر شده: «پس خداوند او را از باغ عدن بیرون راند تا برود و در زمینی که از خاک آن سرشته شده بود، کار کند. بدین ترتیب او آدم را بیرون کرد و در سمت شرقی باغ عدن فرشتگانی قرار داد تا با شمشیر آتشی که به هر طرف می چرخید، راه "درخت حیات" را محافظت کنند.» (پیدایش ۳:۲۳ و ۲۴).

آیا واقعاً خوردن میوه درخت نیک و بد آن قدر بد بود که آدم و حوا از باغ عدن بیرون رانده شوند؟ برخی هم خیال میکنند که آدم از گناه خود آگاه شده اعتراف کرد و بخشیده شد براین اساس استدلال می کنند که خدا قادر است که هر چه میخواهد بکند. کتاب مقدس نیز قدرت بی انتهای پروردگار را تصدیق

میکنند. حصرت داود واضحاً میفرماید: «بفرمان خداوند آسمانها بوجود آمده، او دستور داد و خورشید و ماه و ستارگان آفریده شدند. . . زیرا او دستور داد و دنیا آفریده شد، او امر فرمود و عالم هستی بوجود آمد.» (مزمور ۶:۳۳ و ۹).

خود عیسی مسیح اقرار کرد که «برای خدا همه چیز ممکن می باشد.» (متی ۲۶:۱۹). فرشته جبرائیل در ضمن صحبت با حضرت مریم گفت «برای خدا هیچ چیز محال نیست» (لوقا ۱:۳۷). بنابراین طرز تفکر بسیاری بدین اساس است که میگویند «اگر خداوند واقعاً قادر مطلق است و هیچ چیزی برای او محال نیست و تمام کائنات را با کلام خود بوجود آورد، در این صورت می توان درخواست آموزش کرد. برای آموزش فقط درمان الهی لازمست که بگوید «می بخشم» و شخص خطاکار بخشیده میشود.» شکی نیست که خداوند میتواند چنین کند بنابراین موضوع مرگ و ریختن خون در انجیل چه اهمیتی دارد؟ قربانی شدن مسیح و تعالیم وی در باره آمدنش بدین دنیا و زحماتی که کشید چه لزومی داشته اگر خدا امر فرموده است؟ بررسی کنیم مبدا از خط بین گناه و اطاعت عبور کرده مرتکب خطا شویم. پولس رسول میفرماید خصلتی را که در نتیجه گناه وارث شدیم «شهوات جسمانی و اسیر تمایلات و افکار نفسانی» بود و در نتیجه «سزاوار خشم و غضب خدا» گشتیم. (افسیان ۳:۲).

وی در رساله به رومیان اقداماتی را که بشر را به نیستی میکشند چنین ذکر نمود: «اگر چه آنها خدا را شناختند ولی آنطوری که شایسته او است از او تکریم و

پوچ گشته و عقل ناقص آنها تیره شده است.
در حالی که ادعای حکمت میکنند نشان می دهند که نادان هستند. آنها جلال
خدای جاودان را به بت هائی شبیه انسان فانی و پرندگان و چهارپایان و خزندگان
تبدیل کردند. . . با وجود اینکه فرمان خدا را می دانند که مجریان چنین کارها
مستوجب مرگند ولی نه فقط خودشان این کارها را میکنند بلکه دیگران را نیز در
انجام آنها تشویق میکنند.» (رومیان ۱:۲۱-۳۲).
در برابر این حوادث آیا خداوند به جزایشان نخواهد رسانید؟ در برنامه
بعدی ملاحظه خواهیم کرد خدا با گناه و گناهکاران چگونه رفتار میکند.